

Jak paní Zima začala kralovat

Ludmila Lujková, "Pohádky pod peřinku"

Milé děti, jsem tady já, vaše Vyprávěnka, s pohádkou pod peřinku. Dnes vám budu vyprávět o tom, jak paní Zima málem nekralovala.

Byla jednou jedna zeměkoule a na té zeměkouli byla čtyři království. První království Zimní, kde vládla královna Zima Běloučká. Druhé království Jarní, kde vládl král Jarňáček Zpěváček. Třetí království Letní, kde vládla královna Letnička Voňavá. Čtvrté království Podzimní, kde vládl král Podzim Hojný. Ale milé děti, také na té zeměkouli žila byla Babula Jagula. Nepřejte si to ani slyšet, do čeho se zapletla. Babula Jagula uměla totiž kouzlit. Vařila výborné bylinkové čajičky pro krále a královny, aby neměli rýmu, kašel, bolení břicha, a tak dále.

Jednou za ní přišla Královna Zima Běloučká, bylo to takhle na podzim, kdy ještě vládl král Podzim Hojný. Královna Zima prosila Babulu Jagulu, aby jí uvařila čajiček, prý ji trápí rýma, a než půjde v prosinci kralovat, chce být zdravá. Babula Jagula pozorně vyslechla královnu Zimu a začala míchat čaj z meduňky a sedmikrásky. (Dala do něj také trochu lásky). Tu jí do hlavy při míchání čajičku skočil skřítek Pokušitel a našeptal jí: "Dej do toho čaje hódně a hódně meduňky a sedmikrásky, zbavíš královnu Zimu rýmy rychleji, věř mě věř, není to lež." Začal se potutelně smát: "Chichi chacha, chichi chacha! Dej toho tam hódně a hódně!" Babula Jagula ho poslechla, aniž by si to ve své hlavičce makovičce přebrala, a našupala do vařící vody celý pytel meduňky a sedmikrásky, tak moc, že by po ní spali všechny lidičky ve všech čtyřech královstvích. Královna Zima si nalila čaj do termosky, poděkovala Babuli Jaguli, sedla na koně Fičáka a upalovala s větrem o závod do svého Zimního království.

Na svém hradě si pak lehla do své zmrzlé postele, přikryla se sněhovou peřinou, nalila si čaj do hrníčku a napila se. Hned po prvním loku upadla do hlubokého spánku, hrneček jí vypadl z ruky, a už spala a spala a spala.

A jak to bylo dál na zemi s kralováním, milé děti? Zatím kraloval král Podzim, dohlížel, jak dozrálo ovoce - jablíčka, hrušky, a tak dále, zelenina - mrkev, petržel, celer, a tak dále. Dohlížel, aby lidé všechno sklídili, protože měla již brzy přijít vládnout královna Zima, která je dlouhá a zvířátka potřebují jíst. Přešel měsíc listopad a začal měsíc prosinec, kdy končí vláda krále Podzima a přichází kralovat královna Zima. Stromy už se těšily na sněhovou peřinku, a pořád nic. Zvířátka už usínala ve svých pelíšcích spánkem zimulánkem, královna Zima však stále nepřicházela. V pelíšku se probudil jezevec Brumlinka, už si myslel, že je jaro, protože mu bylo teplíčko, nestudil ho mráz. Ale ouvej ouvej, nikde neviděl své kamarády také vstávat a vítat krále Jarňáčka Zpěváčka. Jezevec Brumlinka smutně ulehl do svého pelíšku a pokoušel se usnout spánkem zimulánkem.

Král Podzim už by také rád spal, byl celý unavený svým kralováním. Přemýšlel, kde je paní Zima. Chtěl jí již vládu předat. Byl tuze smutný, když viděl, jak vylézají z pelíšků zvířátka, na stromech začínají rašit pupeny a obilíčko se zelená. Tuze se o ně bál. Až uhodí pomocník královny Zimy Mrazík, tak vše v přírodě zmrzne. Nechtěl jen tak čekat, a proto si k sobě zavola svého syna prince Podzimňáčka Hojného. Vše mu vypověděl a poprosil ho o radu. Princ Podzimňáček pověděl tatínkovi králi o nápadu, který mu našeptal skříteček Chytrolín - aby se spolu vydali do Zimního království, kde vysvobodí královnu Zimu. Král poděkoval synovi za radu a společně jeli k Zimnímu hradu.

Po cestě ani živáčka nepotkali. Volali: "Haló, haló, královno Zimo, co se stalo? Haló, haló!" Jen ticho se ozývalo. Když přijeli k Zimnímu hradu, seskočili z koní, otevřeli vrata a zde spatřili, jak všichni spí a spí a spí. Procházeli celým hradem, až přišli do ložnice královny Zimy a král Podzim hned uviděl u postele

převrácený hrníček, přičichl k němu a pravil: "Synáčku, cítíš také meduňku a sedmikrásku jako já?" "Ano, tatínku. Takové čaje vaří Babula Jagula. Musíme hned za ní, aby vysvobodila královnu Zimu ze spánku."

Při vyslovení posledního slova se rozrazily dveře. Do nich vstoupila Babula Jagula a povídá: "Nesu královně Zimě čaj, aby se probudila a mohla vládnout." Přiložila spící královně k ústům hrnek s čajem, opatrně jí dala napít a královna Zima se po prvních doušcích začala probouzet.

To bylo radosti! S královnou Zimou se probudilo i celé Zimní království. Poděkovali králi Podzimu, princů Podzimňáčkovi i Babuli Jaguli za záchranu a na skřítku Pokušitele, který to vše způsobil, se už ani trošku nezlobili.

Královna Zima nechala osedlat koně Fičáka, který odvezl krále Podzima a jeho syna do jejich království, kde ulehli spolu se všemi zvířátky, kytičkami a stromečky ke sladkému spánku zimulánku. A spali a spali a spali...

Vše dobře dopadlo, milé děti, přejme si, aby i u nás začala kralovat královna Zima. Už usínám, půjdu také spát, abych mohla ráno vstát a psát pro vás novou pohádku. Odpředu pozpátku, odzpátku dopředu. Pššššš...

Byl tam sněhový kopec, na něm ledový zvonec, na něj královna Zima zazvonila bim bam, bim bam bim, a pohádky je konec, cink!

Přeji vám teploučké hajáníčko.

Copyright 2007 Ludmila Lujková